

Κ.Δ.

Αριθμός 1323/2015
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε΄ ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Βιολέττα Κυτέα, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Χρυσούλα Παρασκευά, Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου (κωλύομένης της Αρεοπαγίτου Αικατερίνης Βασιλακοπούλου - Κατσαβριά), Αγγελική Αλειφεροπούλου - Εισηγήτρια και Αριστεΐδη Πελεκάνο, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 22 Μαΐου 2015, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ξένης Δημητρίου - Βασιλοπούλου (γιατί κωλύεται η Εισαγγελεύς) και του Γραμματέως Γεράσιμου Βάλσαμου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσείοντος - κατηγορουμένου του ..... κατοίκου ..... Αττικής, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιωάννη Ηρειώτη, για αναίρεση της υπ' αριθ. 217, 218, 219, 220/2013 αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Πειραιώς.

Το Μικτό Ορκωτό Εφετείο Πειραιώς με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσείων - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 15 Απριλίου

2014, επιδοθείσα στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου την αυτή ημερομηνία, αίτηση αναιρέσεως και στους από 27 Ιανουαρίου 2015 πρόσθετους λόγους, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 496/2014.

Αφού άκουσε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσιόντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί η προκειμένη αίτηση αναιρέσεως και οι πρόσθετοι λόγοι αυτής.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Εισάγονται ενώπιον του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου η από 15-4-2014 αίτηση (ασκηθείσα δια δηλώσεως, που επιδόθηκε αυθημερόν στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου) και ο επ' αυτής από 27-1-2015 (κατατεθείς αρμοδίως στις 4-2-2015) πρόσθετος λόγος του ..... του ..... , για αναίρεση της υπ' αριθ. 217, 218, 219 και 220/2013 αποφάσεως του Δικαστηρίου των Τακτικών Δικαστών του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Πειραιά, που πρέπει να συνεκδικαστούν, ως συναφείς.

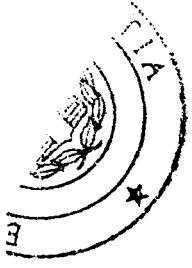
Από το σύνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 329, 331, 333 παρ.2, 358, 364 παρ.1 και 369 Κ.Ποιν.Δ. προκύπτει, ότι η λήψη υπόψη και η συνεκτίμηση από το δικαστήριο της ουσίας, για το σχηματισμό της κρίσεώς του περί της ενοχής του κατηγορουμένου, ως αποδεικτικού στοιχείου, εγγράφου, το οποίο δεν αναγνώσθηκε κατά την προφορική συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο, επιφέρει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας κατά το άρθρο 171 παρ.1 εδ. δ' του ίδιου Κώδικα, από την οποία ιδρύεται ο προβλεπόμενος από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Α' Κ.Ποιν.Δ. λόγος αναιρέσεως, διότι έτσι αποστερείται ο κατηγορούμενος του εκ του ανωτέρω άρθρου 358 Κ.Ποιν.Δ. απορρέοντος δικαιώματος να εκθέσει τις απόψεις του και να προβεί σε παρατηρήσεις σχετικά με το

αποδεικτικό αυτό μέσο.- Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της προσβαλλόμενης ως άνω αποφάσεώς του, το Δικαστήριο των Τακτικών Δικαστών του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Πειραιά, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, κατ' άρθρ. 408 παρ.2 Κ.Ποιν.Δ. (εφόσον το πρωτοβάθμιο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Πειραιά καταδίκασε τον κατηγορούμενο και ήδη αναιρεσείοντα μόνο για πλημμέλημα), μετά από συνεκτίμηση των αποδεικτικών μέσων, τα οποία προσδιορίζονται κατ' είδος σ' αυτή, δέχθηκε ανελέγκτως τα εξής: «Ο κατηγορούμενος και ο εγκαλών γνωρίζονται από το έτος 1995, δραστηριοποιούμενοι στον ίδιο επαγγελματικό χώρο. Ειδικότερα, είναι ιδιοκτήτες μικρών πετρελαιοφόρων πλοίων (σλέπια), που πραγματοποιούν πετρελεύσεις (εφοδιασμούς πλοίων με καύσιμα) και διατηρούν συνεργασία με πετρελαϊκές εταιρίες με συμβάσεις χρονοναυλωσεων. Ο κατηγορούμενος ήταν αρχικά αποκλειστικός αντιπρόσωπος της ..... , στη συνέχεια όμως καταρτίστηκαν ανάλογα συμβόλαια και με άλλους πλοιοκτήτες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και ο εγκαλών, γεγονός που αποτέλεσε την αιτία εκδήλωσης έντονου επαγγελματικού ανταγωνισμού, ιδίως απ' την πλευρά του κατηγορουμένου. Απ' το έτος 2000 οι διάδικοι έχουν εμπλακεί σε συνεχιζόμενους δικαστικούς αγώνες. Το έτος 2006 και συγκεκριμένα στις 8 Φεβρουαρίου του έτους αυτού, το δεξαμενόπλοιο ..... , ιδιοκτησίας του εγκαλούντος, στο οποίο ήταν ο ίδιος ναυτολογημένος ως υποπλοίαρχος, πραγματοποίησε πετρέλευση σε ένα πλοίο κοντέινερ, στην προβλήτα ..... . Μετά την ολοκλήρωση αυτού του έργου, ο εγκαλών δέχθηκε κλήση απ' το VHF του Κεντρικού Λιμεναρχείου Πειραιά, προκειμένου να διαπιστωθεί αν διέθετε νυκτερινή άδεια πετρέλευσης. Ο εγκαλών, που διέθετε σχετική άδεια, στη διάρκεια της συνομιλίας αυτής, άκουσε τον

κατηγορούμενο, ο οποίος έχει πολύ χαρακτηριστική βραχνή φωνή, να ομιλεί με το WALKED TALKIE, το οποίο είχε πάντα μαζί του, και να τον καταγγέλλει στο Λιμεναρχείο για λαθρεμπορία πετρελαίου. Περί ώρα 20.20' της ίδιας ημέρας το δεξαμενόπλοιο ..... προσέγγισε τη στεριά στο μόλο της ΔΕΗ στο Κερατσίνι και, προτού ακόμη δέσει με ασφάλεια το πλοίο, ο εγκαλών έσπευσε ν' αποβιβασθεί, προκειμένου να προλάβει ανοικτό το Super Market ..... το οποίο ήταν το πλησιέστερο και θα έκλεινε στις 21.00' η ώρα. Κατά τη διαδρομή του από το πλοίο προς το αυτοκίνητό του και, ενώ είχε διανύσει απόσταση 80 περίπου μέτρων από το πλοίο του και απέμεναν ακόμη λίγα μέτρα για το αυτοκίνητό του, στο σημείο ακριβώς του χερσαίου χώρου του μόλου, όπου υπήρχε ένα εμπορευματοκιβώτιο ύψους 2 μέτρων, που χρησιμεύει ως αποθήκη, δέχθηκε επίθεση από δυο άτομα που, προφανώς, καιροφυλακτούσαν να διέλθει από εκεί, καθόσον ήταν βέβαιη η πορεία του από το σημείο αυτό, από το οποίο διερχόταν η διαδρομή μεταξύ της προβλήτας πρόσδεσης του πλοίου του και του σταθμευμένου αυτοκινήτου του. Του επιτέθηκαν από πίσω καταφέροντάς του ισχυρά χτυπήματα κυρίως στο κεφάλι, αλλά και σε άλλα μέρη του σώματός του, μέχρι που έπεσε αιμόφυρτος στο έδαφος. Στη διάρκεια δε της εναντίον του επίθεσης, ο παθών κατέθεσε ότι άκουγε τον ένα απ' τους δυο δράστες της επίθεσης, που κατήγγειλε ότι ήταν ο κατηγορούμενος, να παροτρύνει το δεύτερο άτομο, που κατά την εκτίμηση του εγκαλούντος, ήταν επαγγελματίας του είδους (μπράβος), λέγοντάς του: "Σκότωσέ τον, τον πούστη, τον καργιόλη, απόψε να τελειώνουμε". Παραπέρα, ο εγκαλών ισχυρίζεται ότι, ενώ ήταν πεσμένος στο έδαφος (στο πλάι αριστερά κατά την αρχική του κατάθεση και γονυπετής στις επόμενες), οι δράστες κατευθύνθηκαν και πάλι εναντίον του, με σκοπό να τον σκοτώσουν, πλην όμως, αυτός τους απέτρεψε,

πιάνοντας με το χέρι του λίγη άμμο και πετώντας την στα μάτια τους. Η ενέργεια, όμως, αυτή δεν ήταν λογικά ικανή ν' αποτρέψει οριστικά τους τελευταίους απ' την ολοκλήρωση του σκοπού τους, αν είχαν ανθρωποκτόνο πρόθεση, καθόσον μόνο να τους καθυστερήσει θα μπορούσε και μάλιστα για ελάχιστο χρόνο, δεδομένου άλλωστε ότι, λόγω των συνθηκών που επικρατούσαν (ανεπαρκής φωτισμός, σημείο με ανύπαρκτη κατά τη συγκεκριμένη ώρα του συγκεκριμένου μήνα κίνηση, θόρυβος από τις μηχανές του πλοίου, που ακόμη λειτουργούσαν γιατί δεν είχε ολοκληρωθεί η πρόσδεση στην προβλήτα), δεν διέτρεχαν τον κίνδυνο να γίνουν αντιληπτοί. Αποδείχθηκε ακόμη ότι ο μηνυτής, μετά την εναντίον του επίθεση, περί ώρα 20.30', επέστρεψε στο πλοίο του, όπου ενημέρωσε τα μέλη του πληρώματος και για το συμβάν, αποδίδοντας την εγκληματική σε βάρος του ενέργεια στον κατηγορούμενο και σ' ένα ακόμη άγνωστο άτομο, που έμοιαζε με "μπράβο". Ακολούθως, συνοδευόμενος από τους παραπάνω, μετέβη στο Λιμεναρχείο, όπου έδωσε κατάθεση στην υπαξιωματικό υπηρεσίας. Η τελευταία, στην κατάθεσή της στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, επιβεβαίωσε ότι, στην κατάθεση του αυτή στο Λιμεναρχείο, ο παθών ήταν βέβαιος ότι τον χτύπησε ο κατηγορούμενος και ήταν αιμόφυρτος. Μετά την κατάθεσή του στο Λιμεναρχείο, ο εγκαλών, διατηρώντας πάντοτε τις αισθήσεις του, διακομίσθηκε με ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ για την παροχή πρώτων βοηθειών στο Θριάσιο Νοσοκομείο (Ελευσίνας), όπου διαπίστωσαν και αντιμετώπισαν τα τραύματά του. Συγκεκριμένα, είχε υποστεί "επίμηκες θλαστικό τραύμα μήκους περίπου 8 cm στην αριστερή πλευρά και στο μέσον της βρεγματικής χώρας του τριχωτού της κεφαλής, το οποίο συρράφθηκε χειρουργικά με χρήση συρραπτικού,

εκχύμωση μέσης διαμέτρου 5 cm με συνοδό οίδημα μαλακών μορίων στη μεσότητα αριστεράς χώρας του οπίσθιου θωρακικού τοιχώματος, άλγος αυχενικών μυών και αριστεράς ωμοπλατιαίας χώρας, εκχυμώσεις με συνοδό οίδημα στο κάτω τριτημόριο της αριστεράς βραχιονίου χώρας και στη μεσότητα της αριστεράς βραχιονίου χώρας, εκδορές πρόσθιας επιφανείας αριστερού γόνατος, εκδορά με συνοδό εκχύμωση και οίδημα ραχιαίας επιφάνειας δεξιάς άκρας χειρός και κακώσεις αυχενικής μοίρας σπονδυλικής στήλης", λόγω των οποίων τοποθετήθηκε αυχενικός κηδεμόνας (βλ. υπ' αριθμ. εκθ. 40 και αριθμ. πρωτ. 332 έκθεση του ιατροδικαστή Βασιλείου Δημόπουλου της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιά, που συντάχθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2006, κατόπιν της υπ' αριθμ. 211121/73/06 από 9 Φεβρουαρίου 2006 έγγραφης παραγγελίας του Β' Λιμενικού Τμήματος Πειραιά). Πρέπει να σημειωθεί ότι, μετά την κατάθεση του παθόντος, το Λιμεναρχείο αναζήτησε τον κατηγορούμενο, που όμως δεν βρέθηκε, ενώ η θυγατέρα του ..... η οποία προσήλθε στο Λιμεναρχείο κι ενημερώθηκε για το συμβάν και την καταγγελία, κατά τα λεγόμενά της, δεν κατέστη εφικτό να επικοινωνήσει με τον πατέρα της, μολονότι ο τελευταίος ισχυρίζεται ότι, μετά το καφενείο, στο οποίο βρισκόταν κατά το χρόνο της επίθεσης, μετέβη στην οικία του. Το ότι, όπως κατέθεσε στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου η ..... επικοινωνήσε τελικά με τον κατηγορούμενο και τον ενημέρωσε αργά το βράδυ της ίδιας ημέρας, αλλ' ο τελευταίος δεν έδωσε σημασία και δεν φρόντισε να επικοινωνήσει με το Λιμεναρχείο, γιατί γνώριζε ότι δεν είχε σχέση με το συμβάν, δεν είναι σύμφωνο με τη συνήθη συμπεριφορά του μέσου ανθρώπου, ο οποίος, σε περίπτωση που του αποδίδεται μια τόσο βαριά κατηγορία και γνωρίζει ότι καταζητείται, σπεύδει να εμφανισθεί, προκειμένου να την

αποκρούσει (κατηγορία) και να δικαιωθεί. Τη βεβαιότητα για την αναγνώριση του κατηγορουμένου, ως του ενός απ' τους δυο δράστες της εναντίον του επίθεσης εξέφρασε ο εγκαλών και στην από 21 Φεβρουαρίου 2007 ανακριτική του κατάθεση. Η όψιμη διαφοροποίησή του, ως προς το σημείο αυτό, είναι εντελώς ατεκμηρίωτη, δεδομένου η ιδιαίτερη φιγούρα (εξαιτίας του όγκου που συνεπάγεται το βάρος των 130 και πλέον κιλών που ζύγιζε τότε ο κατηγορούμενος) και η βραχνή φωνή του (κατηγορουμένου) είναι χαρακτηριστικά και, όταν, μάλιστα, ληφθεί υπόψη και η προηγούμενη πολυετής γνωριμία του με αυτόν, δεν δικαιολογούν να εκλάβει ο παθών ως τον κατηγορούμενο κάποιον τρίτο. Εξάλλου, ο κατηγορούμενος ήταν ο μόνος, με τον οποίο ο παθών είχε αντιδικία κι αντιθέσεις, οι οποίες (πέρα απ' το μεταξύ τους ανταγωνισμό, όσον αφορά την επαγγελματική σχέση τους με την ..... και την οικονομική διαφορά απ' το τίμημα της πώλησης του πλοίου ..... απ' τον κατηγορούμενο στον παθόντα), εκτείνονταν και στην κατάθεση του παθόντος ως μάρτυρα σε άλλη δίκη κατά του κατηγορουμένου με την κατηγορία της από πρόθεση σωματικής βλάβης σε βάρος τρίτου (κάποιου .....). Το επικαλούμενο απ' τον κατηγορούμενο άλλοθι δεν καλύπτει τον κρίσιμο χρόνο τέλεσης της πράξης, την οποία αφορά η κατηγορία, γιατί η απόσταση μεταξύ του τόπου του εγκλήματος και εκείνου (καφενείου), όπου οι μάρτυρες υπεράσπισης βεβαιώνουν ότι είδαν τον κατηγορούμενο, είναι ελάχιστη, με συνέπεια η παρουσία του στο καφενείο στον ίδιο περίπου χρόνο με εκείνον της τέλεσης του αδικήματος (λίγο μετά τις 8.00' το βράδυ) να μην μπορεί ν' αποκλείσει τη δυνατότητα του κατηγορουμένου να μεταβεί στη συνέχεια στον τόπο τέλεσης του αδικήματος, αφού, τόσο ο χρόνος αυτός (του εγκλήματος), όσο και, κυρίως, της παραμονής του κατηγορουμένου στο πλησίον αυτού καφενείο δεν μπορεί να

προσδιοριστεί με ακρίβεια λεπτών της ώρας. Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, δεν καταλείπονται αμφιβολίες ότι ο ένας απ' τους δυο δράστες της επίθεσης κατά του παθόντος που περιγράφηκε παραπάνω ήταν ο κατηγορούμενος. Όπως, όμως, προαναφέρθηκε, δεν προέκυψε ότι οι δράστες της επίθεσης είχαν ανθρωποκτόνο πρόθεση, αλλά πρόθεση τραυματισμού προς εκφοβισμό του παθόντος, γι' αυτό και, ενόψει του ότι τα χτυπήματα επήλθαν στο κεφάλι, που είναι το πιο ευαίσθητο μέρος του ανθρώπινου οργανισμού και, μάλιστα με τέτοια ένταση και μέσον, ώστε μπορούσε απ' αυτά να προκύψει κίνδυνος για τη ζωή του παθόντος, πρέπει ο κατηγορούμενος να κηρυχθεί ένοχος επικίνδυνης σωματικής βλάβης από κοινού, της οποίας άλλωστε ο εκκαλών κατηγορούμενος κηρύχθηκε ένοχος, κατά μεταβολή της αρχικής κατηγορίας, και με την εκκαλούμενη απόφαση».

Στη συνέχεια, το παραπάνω Δικαστήριο της ουσίας κήρυξε τον κατηγορούμενο και ήδη αναιρεσείοντα ένοχο της αξιόποινης πράξεως της επικίνδυνης σωματικής βλάβης από κοινού, για την οποία του επέβαλε φυλάκιση δεκατεσσάρων (14) μηνών, ανασταλείσα επί τριετία. Με το κύριο δικόγραφο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία είναι παραδεκτή, ως ασκηθείσα νομοτύπως και εμπροθέσμως, προβάλλεται κατά τρόπο σαφή και ορισμένο η αναιρετική πλημμέλεια της ελλείψεως ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας περί τα αποδεικτικά μέσα (συνισταμένα στις αιτιάσεις, ότι δεν αναφέρεται στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι λήφθηκε υπόψη η απολογία του κατηγορουμένου, ότι δεν αξιολογήθηκαν από το Δικαστήριο όλα τα αποδεικτικά μέσα κλπ), από την οποία ιδρύεται ο εκ του άρθρου 510 παρ.1 στοιχ. Δ' Κ.Ποιν.Δ. λόγος αναιρέσεως. Συνεπώς, εφόσον η αίτηση αυτή είναι παραδεκτή και περιέχει ένα τουλάχιστον ορισμένο λόγο αναιρέσεως, είναι παραδεκτός και ο δια του από

Σελίδα 9 της 1323/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

27-1-2015 δικογράφου, που κατατέθηκε στη Γραμματέα της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου στις 4-2-2015, προβαλλόμενος πρόσθετος λόγος αναιρέσεως (σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 509 παρ.2 Κ.Ποιν.Δ. σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 476 παρ.1 και 513 παρ.1 του ίδιου Κώδικα). Περαιτέρω, από τις προπαρατεθείσες παραδοχές της προσβαλλόμενης αποφάσεως προκύπτει, ότι το Δικαστήριο της ουσίας, προκειμένου να καταλήξει στην καταδικαστική για τον αναιρεσιόντα κρίση του, έλαβε υπόψη του και συνεκτίμησε, εκτός από άλλα αποδεικτικά μέσα, τα οποία μνημονεύονται στο αιτιολογικό αυτής, την από 21-2-2007 ανακριτική κατάθεση του εγκαλούντος (..... του ..), διαλαμβάνοντας ειδικότερα στο σκεπτικό της εν λόγω αποφάσεως, ότι «τη βεβαιότητα για την αναγνώριση του κατηγορουμένου, ως του ενός από τους δύο δράστες της εναντίον του επίθεσης εξέφρασε ο εγκαλών και στην από 21 Φεβρουαρίου 2007 ανακριτική του κατάθεση». Όπως, όμως, προκύπτει από την επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλόμενης αποφάσεως αλλά και εκείνων της πρωτοβάθμιας δίκης (κατά την οποία εκδόθηκε η υπ' αριθ. 90, 91, 92/2009 απόφαση του Μ.Ο.Δ. Πειραιά), που αναγνώσθηκαν από το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, η ανωτέρω ανακριτική κατάθεση δεν αναγνώσθηκε στο ακροατήριο του δευτεροβάθμιου αλλά ούτε και του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, με αποτέλεσμα ο κατηγορούμενος και ήδη αναιρεσιών να στερηθεί του προβλεπόμενου από το άρθρ. 358 Κ.Ποιν.Δ. υπερασπιστικού του δικαιώματος, ήτοι της δυνατότητας να εκθέσει τις απόψεις του, να κάνει παρατηρήσεις και να προβεί σε δηλώσεις και εξηγήσεις για την κατάθεση αυτή, ως αποδεικτικό μέσο. Κατ' ακολουθία τούτων, ενόψει της πλημμέλειας που προεκτέθηκε και με βάση τα αναφερόμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη, επήλθε απόλυτη ακυρότητα

της διεξαχθείσας στο ακροατήριο του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου διαδικασίας και, επομένως, είναι βάσιμος ο σχετικός, από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Α' Κ.Ποιν.Δ., μοναδικός πρόσθετος λόγος της αιτήσεως αναιρέσεως. Επομένως, πρέπει, κατά παραδοχή αυτού, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ (μετά την ευδοκίμηση του πιο πάνω λόγου, η αναιρετική εμπέδεια του οποίου καλύπτει το σύνολο της υποθέσεως) παρέλκει πλέον, ως αλυσιτελής, η έρευνα των λόγων αναιρέσεως του κύριου δικογράφου.

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 111, 112 και 113 Π.Κ., το αξιόποιο εξαλείφεται με την παραγραφή, η οποία, προκειμένου για πλημμελήματα, όπως η επικίνδυνη σωματική βλάβη (άρθρ. 309 Π.Κ.), είναι πενταετής και αρχίζει από τότε που τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη, η δε προθεσμία αναστέλλεται για όσο χρόνο διαρκεί η κύρια διαδικασία και έως ότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση, πάντως, όμως, όχι πέραν των τριών ετών για τα πλημμελήματα. Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 370 στοιχ. β' και 511 εδ. α' και γ' Κ.Ποιν.Δ., προκύπτει ότι η παραγραφή, ως θεσμός δημόσιας τάξεως, εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο σε κάθε στάση της ποινικής διαδικασίας, ακόμη και από τον Άρειο Πάγο, ο οποίος, διαπιστώνοντας τη συμπλήρωση αυτής και μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης αποφάσεως ή την άσκηση της αναιρέσεως, οφείλει να αναιρέσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, λόγω παραγραφής, εφόσον η αίτηση αναιρέσεως είναι τυπικά παραδεκτή, ο αναιρεσείων εμφανίστηκε και κριθεί και ένας βάσιμος λόγος αναιρέσεως, από αυτούς που περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ.1 του ίδιου Κώδικα. Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, η αποδιδόμενη στον αναιρεσείοντα, σε βαθμό

πλημμελήματος, αξιόποινη πράξη της επικίνδυνης σωματικής βλάβης από κοινού φέρεται ότι τελέσθηκε στις 8-2-2006, έκτοτε δε και μέχρι τη συζήτηση της αιτήσεως αναιρέσεως (22-5-2015) παρήλθε χρονικό διάστημα, που υπερβαίνει την οκταετία. Επομένως, με βάση τα προεκτεθέντα, ενόψει του ότι η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως είναι παραδεκτή, ο αναιρεσείων εμφανίστηκε στην παρούσα δίκη και κρίνεται βάσιμος ο αναφερόμενος στην προηγούμενη παράγραφο αναιρετικός λόγος, πρέπει να παύσει οριστικά η ασκηθείσα ποινική δίωξη για το εν λόγω πλημμέλημα, λόγω παραγραφής, κατά τα οριζόμενα, ειδικότερα, στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την υπ' αριθ. 217, 218, 219 και 220/2013 απόφαση του Δικαστηρίου των Τακτικών Δικαστών του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Πειραιά.

Παύει οριστικά την κατά του κατηγορουμένου και ήδη αναιρεσειόντος, του κατοίκου Αττικής, ασκηθείσα ποινική δίωξη για την αξιόποινη πράξη της επικίνδυνης σωματικής βλάβης, και δη του ότι: «Στο Κερατσίνι του Πειραιά, στις 8 Φεβρουαρίου 2006 και περί ώρα 20.30', από κοινού με άγνωστο δράστη, τα στοιχεία του οποίου δεν κατέστη δυνατό να διαπιστωθούν, με πρόθεση προξένησε σε άλλον σωματική κάκωση με τρόπο, που μπορούσε να προκαλέσει στον παθόντα κίνδυνο για τη ζωή του. Πιο συγκεκριμένα επιτέθηκε εναντίον του παθόντος του κρατώντας στα χέρια του κομμάτι ξύλου διαστάσεων 1,37 m και πάχους 0,14 m και του κατάφερε καταρχήν ένα δυνατό χτύπημα στο πάνω μέρος του κεφαλιού του και ακολούθως αλλεπάλληλα χτυπήματα σε όλο του το σώμα και ιδίως στο κεφάλι, με αποτέλεσμα να του προκαλέσει επίμηκες θλαστικό τραύμα οκτώ εκατοστών περίπου στην αριστερή πλευρά και στο μέσον της βρεγματικής χώρας του

Σελίδα 12 της 1323/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

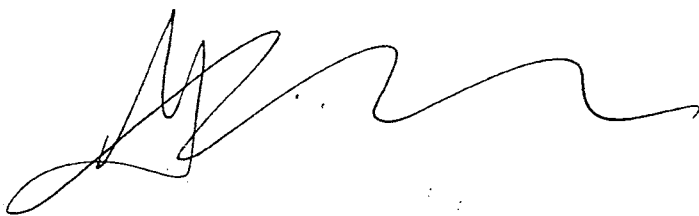
τριχωτού της κεφαλής, εκχύμωση μέσης διαμέτρου 5 εκατοστών με συνοδό οίδημα μαλακών μορίων στη μεσότητα της αριστερής χώρας του οπίσθιου θωρακικού τοιχώματος, άλγος αυχενικών μυών και αριστεράς ωμοπλατιαίας χώρας, εκχυμώσεις με συνοδό οίδημα στο κάτω τριτημόριο της αριστεράς βραχιονίου χώρας, εκδορές πρόσθιας επιφάνειας αριστερού γόνατος, εκδορά με συνοδό εκχύμωση και οίδημα ραχιαίας επιφάνειας δεξιάς άκρας χειρός και κακώσεις αυχενικής μοίρας σπονδυλικής στήλης. Απ' την ένταση των κτυπημάτων, απ' το μέσον που χρησιμοποίησε και απ' το σημείο καταφοράς των πληγμάτων, μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για τη ζωή του παθόντος».

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 20 Νοεμβρίου 2015.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 11 Δεκεμβρίου 2015.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Θεωρήθηκε για τη νόμιμη σήμανση
και την έκδοσή του κατά τη σειρά
της παραγγελίας. 2 0 ΙΑΝ 2016
Αθήνα .....

Ο Γραμματέας

Γεώργιος Ιωαννιδής

Ακριβές φωτοαντίγραφο
2 0 ΙΑΝ 2016
Αθήνα .....

Ο Γραμματέας

Γεώργιος Ιωαννιδής